

«Κατηχητικός Λόγος» του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου για την Ανάσταση του Χριστού

«Όποιος είναι ευσεβής και φιλόθεος, ας απολαύσει την ωραία και λαμπρή αυτή εορτή. Όποιος δούλος έχει διαθέσεις αγαθές, ας εισέλθει στη χαρά, γεμάτος με ευφροσύνη που χαρίζει ο αναστημένος Κύριός του. Όποιος καταπονήθηκε με τη νηστεία, ας απολαύσει τώρα την αμοιβή του. Όποιος από την έκτη ώρα νηρέτησε τον Κύριο, ας πάρει σήμερα την αμοιβή που δικαιούται. Όποιος προσήλθε στη ζωή της Εκκλησίας μετά την ενάτη, ας πάρει κι αυτός πρόθυμα μέρος στην Αναστάσιμη γιορτή. Όποιος προσήλθε μετά τη δωδεκάτη ώρα, ας μην έχει καμιά αμφιβολία καθόλου δεν θα τιμωρηθεί. Όποιος καθυστέρησε κι ήρθε μετά την τρίτη, ας πλησιάσει τον Κύριο χωρίς κανένα δισταγμό και φόβο. Όποιος προσήλθε κατά την πέμπτη ώρα, ας μην έχει κανένα φόβο, ότι τάχα, επειδή έχει φτάσει καθυστερημένος, δεν θα τον δεχθεί ο Θεός.

Γιατί ο Κύριος δίνει πλουσιοπάροχα τις δωρεές Του. Γι' αυτό δέχεται και τον τελευταίο, με την ίδια προθυμία που είχε δεχτεί και τον πρώτο. Χαρίζει ανάπαυση και ειρήνη σ' εκείνον που έφτασε αργά, όπως ακριβώς κάνει και με τον πρώτο. Ελεεί κι εκείνον που έφτασε τελευταίος, αλλά περιποιείται κι εκείνον που πρώτος ήρθε. Και στον έναν δίνει και στον άλλο προσφέρει. Και τα έργα της αρετής δέχεται, αλλά και την απλή διάθεση αναγνωρίζει. Και την πράξη την αγαθή τιμά, αλλά και την απλήν πρόθεση επαινεί.

Εισέλθετε, λοιπόν, όλοι στη χαρά του Κυρίου σας! Και εκείνοι που πρώτοι φτάσατε κι όσοι ήρθατε δεύτεροι, λάβετε τον μισθό σας. Πλούσιοι και φτωχοί πανηγυρίστε. Όσοι εγκρατευτήκατε, αλλά κι εκείνοι που έχετε βραδυπορήσει στην εργασία των εντολών τιμήστε την σημερινή ημέρα.

Όσοι νηστέψατε και εκείνοι που δεν νηστέψατε, ευφρανθείτε σήμερα! Η (Αγία Τράπεζα) είναι γεμάτη, απολαύστε την όλοι. Ο Μόσχος είναι άφθονος και ανεξάντλητος. Δεν επιτρέπεται λοιπόν να φύγει κάποιος πεινασμένος. Όλοι απολαύστε το Συμπόσιο που παρατίθεται για τους πιστούς. Όλοι απολαύστε τα θεία δώρα που προσφέρει η Θεία αγαθοσύνη!

Κανένας πια να μη θρηνεί τη φτώχεια του, γιατί τώρα έγινε φανερή η Βασιλεία του Θεού, εκείνη που προσφέρεται σ' όλους εξίσου. Κανένας να μην κλαίει πια τα πταίσματά του, γιατί συγχώρεσή μας είναι ο Αναστημένος. Κανένας ας μη φοβάται πια το θάνατο, γιατί ο θάνατος του Σωτήρα μας μας ελευθέρωσε από το θάνατο και τη φθορά.

Γιατί αν κι ο Σωτήρας μας κρατήθηκε από το θάνατο, τελικά τον εξαφάνισε. Ο Κύριός μας που κατέβηκε στον άδη άρπαξε κι ανέσυρε μαζί Του όσους κρατούσε ο άδης. Ο Κύριος πίκρανε τον άδη, όταν εκείνος ο παμφάγος Τόν κατάπιε. Κι αυτό ήταν που προβλέποντας το παλιά ο προφήτης Ησαΐας είχε βροντοφωνήσει: «Χριστέ μου, όταν ο άδης εκεί κάτω στο σκοτάδι σε συνάντησε, πικράνθηκε». Και πολύ σωστά πικράνθηκε, γιατί από τότε καταργήθηκε. Πικράνθηκε γιατί ξεγελάστηκε. Πικράνθηκε γιατί θανατώθηκε. Πικράνθηκε γιατί έχασε πια την εξουσία του. Πικράνθηκε γιατί ο ίδιος τώρα υποδουλώθηκε.

Εκείνος, καθώς νόμιζε, είχε λάβει σώμα θνητό και βρέθηκε απρόσμενα μπροστά σε Θεό. Εκείνος είχε πάρει χώμα από τη γη και συνάντησε Θεό, που είχε κατεβεί από τον ουρανό. Εκείνος είχε πάρει ένα σώμα ορατό και καταισχύνηκε από τον Αόρατο.

Πού είναι, λοιπόν, Άδη, η νίκη σου;

Αναστήθηκε ο Χριστός και έχεις πια οριστικά κατανικηθεί!

Αναστήθηκε ο Χριστός και οι δαίμονες έχουν στα βάραθρα της απώλειας γκρεμιστεί!

Αναστήθηκε ο Χριστός και χαίρονται οι Άγγελοι!

Αναστήθηκε ο Χριστός και η ζωή παντού βασιλεύει!

Αναστήθηκε ο Χριστός και δεν θα μείνει πια κανένας νεκρός στο μνήμα!

Γιατί με την Ανάστασή Του ο Χριστός έγινε η αρχή της αναστάσεως όλων όσων έχουν κοιμηθεί. Σ' Αυτόν ανήκει η δόξα και η εξουσία στους απέραντους αιώνες. Αμήν.»

Διήγηση για κάποιο θαύμα που έγινε στο σπήλαιο κάποιο Πάσχα.

Από το βιβλίο «Πατερικόν των Σπηλαιών του Κιέβου», εκδ. Ι. Μ. Παρακλήτου

Το 1463 αρχιμανδρίτης της μονής των Σπηλαίων ήταν ο μακάριος Νικόλαος. Ανήμερα το Πάσχα εκείνης της χρονιάς, την ημέρα που όλοι οι χριστιανοί εόρταζαν «θανάτου την νέκρωσιν» και «άδου την καθαίρεση», ένας από τους πατέρες της μονής, ο ευλαβής και ενάρετος ιερομόναχος Διονύσιος Στέπα, μπήκε στο σπήλαιο του οσίου Αντωνίου, για να θυμιάσει τα σεπτά σκηνώματα των κεκοιμημένων αγίων. Τον ακολουθούσαν και μερικοί άλλοι αδελφοί, με αναμμένες λαμπάδες. Σαν έφτασε στον τόπο όπου παλαιά ήταν η τράπεζα των σπηλαιωτών μοναχών, ο μακάριος Διονύσιος θύμιασε τα άγια Λείψανα και φώναξε ευφρόσυνα:

-Άγιοι πατέρες και αδελφοί! «Αυτή η κλητή και αγία ημέρα..., πανήγυρης εστί πανηγύρεων»! Χριστός ανέστη!

Την ίδια στιγμή - ω του θαύματος! - όλα τ' άφθορα οσιακά σκηνώματα, ανασήκωσαν ελαφρά τα κεφάλια και αποκρίθηκαν με μian απόκοσμη, βροντερή φωνή:

- Αληθώς ανέστη!

Με φρίκη ο θεοφιλής Διονύσιος και οι συνοδοί του, έτρεξαν και γνωστοποίησαν το θαυμαστό γεγονός στον ηγούμενο Νικόλαο και τους λοιπούς πατέρες, για να δοξάσουν τον αναστάντα Κύριο και τους αγιασμένους δούλους Του.

